

INDSIGT

Horsens Kunstmuseum

Michael Kvium

Michael Kvium fik sit kunstneriske gennembrud midt i 80'erne, og har siden stået som en original og markant skikkelse på den danske kunstscene. Hans skræmmende, grimme, foruroligende men dybt fascinerende billeder udforsker kompromisløst de mørke og fortrængte sider af den menneskelige eksistens.

Horsens Kunstmuseums samling af Michael Kviums værker spænder fra de tidligste næsten fotografisk realistiske papirarbejder, over malerier fra 1985 til i dag. Det gør det muligt at få et grundigt overblik over hele Kviums kunstneriske produktion og de udviklingslinier, der tegner sig.

Museets samling omfatter desuden et stort antal tegninger og grafiske serier.

Lars Nørgård:
Portræt af Michael Kvium. 1985
(80 x 60,5 cm)

Michael Kvium (f. 1955)

Efter 6 år som tegner på Horsens Folkeblad, studerede Kvium 1979-85 på Kunstakademiet i København. Han var samtidig med den generation af unge kunstnere, som i 80'ernes begyndelse blev kendt som „de unge vilde“. Det var på den ene side akademielever som Anette Abrahamsson, Dorte Dahlin, Peter Bonde, Lone Høyer Hansen og Nina Sten-Knudsen, og på den anden side kunstnerne Erik A. Frandsen, Lars Nørgård og Christian Lemmerz fra det eksperimenterende Værkstedet Værst. Kvium hørte ikke til „de unge vilde“, men samarbejdet med især Chr. Lemmerz fik stor betydning for ham, og de fandt sammen i i performancegruppen Værst. Flere af Kviums tidlige malerier tager afsæt i fælles performances og film, som f.eks. „Grød“ (1986). I 1994 skabte de sammen den prisbelønnede film „Woodoo Europa“.

„Dét, jeg ønsker at vise, er menneskelivets drifter, dér hvor alle hensyn, forbehold og undskyldninger er skrællet væk. Dér, hvor du glør direkte ind i sandheden, fordi du har kvalt løgnen undervejs“

Michael Kviums antenner er fintmærkende, men på ingen måde sarte: Veloplagt præsenterer han publikum for alt det pinlige, ulækre og tabubelagte, vi helst undgår at se i øjnene.

Han er sig meget bevidst, hvor stærkt et kommunikationsmiddel maleriet er. At det kan gå direkte under huden på beskueren og tale til følelser og sanser på en langt mere direkte måde end de ord og fornuftsargumenter, vi traditionelt tillægger så stor værdi.

Billedet U.T. hører til en billedserie, der i 1987 blev vist på udstillingen *Kvinder*. Billedet viser en nøgen kvinde, der sidder overskrævs på en stol og undersøger sit eget køn i et håndspejl. En yderst privat situation, der næsten kunne være en illustration til bogen *Kvinde kend din krop*, der var noget af en bestseller i 1970'erne.

I en række billeder anbringer Kvium os på tilskuerpladserne, trækker bogstaveligt talt scenetæppet tilside, og lader os være vidner til yderst private og pinligt/perverse optrin: f.eks. mellem far og datter/mor og søn med en underliggende incestuøs tone, eller seksuel omgang med dyr. Det er bestemt ikke alt, hvad der foregår indenfor hjemmets fire vægge, der er den rene hjemlige hygge! Selv anvender Kvium i forbindelse med disse værker begrebet Katharsis, der på græsk betyder renselse.

„Når nøgleordene er moral, etik og ansvar kan man ikke undlade emner, fordi man føler, at de er for pinlige at male. - I øvrigt er det bag tabuerne, man finder et klart billede af vor kultur.“

Michael Kvium: U.T. 1986 (150,3 x 130,3 cm)

Michael Kvium: *Selvportræt*. 1985 (130,5 x 200,4 cm)

„Som kunstner vælger jeg rollen som den ondskabsfulde dværg med det klare blik, der ser nogle ting og afbilder dem.“

Man kunne fristes til at affærdige Kviums malerier som vrangforestillinger, udsprunget af en sygelig fantasi, - men det ville være for nemt. Selv påpeger han, at han blot viser hvad han ser omkring sig - At han finder det nødvendigt at påpege nogle ting, nogle smertepunkter vi bør være opmærksomme på. Måske er det derfor, han på sit selvportræt har valgt iagtagerens rolle, med siden til beskueren, mens han spejder ud af det åbne vindue og suger indtryk fra verden udenfor. Alene i rummet med sin egen mørke, monsteragtige skyggeside, som jo også er en del af personligheden.

Kroppen og det organiske står centralt i Kviums billedunivers. Her møder vi ikke skønhedsidealernes smukke plastikkrop, men kroppen som organisk masse, tung, kødelig, deform, med helt basale fysiske udsondringer på linie med dyrets: lort, pis, blod, bræk. Også hjernen er på spil som organ: minimeret i et alt for

Titelløst billede nr. 12. 1990 (150 x 190,2 cm)

lille hoved, eller overdimensioneret som et løsrevet organ, ovenpå og udenfor hovedet. Sådan fremstår den f.eks. i den fire-delte serie *Uden titel* fra 1994 (se forsiden), der viser en række isolerede og handlingshæmmede debile skikkelser. Måske nok stakkels, men samtidig dybt menneskelige - af kød og blod. Det gælder ligeledes serier som *Patent I-V*, *Kødogblodbillederne* og *Souvenir*. Sidstnævnte viser, med udgangspunkt i en virkelig hændelse, de enkelte dele af et parteret kvindelig, monteret i en ramme næsent som et religiøst reliquiem.

Handlingen. 1992 (189,5 x 165,0 cm)

En sammenkrøbet nøgen mandsperson af et primitivt udseende sidder delvist bortvendt i et hjørne, med et tomt spejl som eneste selskab i et meget mørkstemt rum. Den handling, han udfører, er at hælde vin fra et glas i et andet. Men undervejs i denne proces sker miraklet: vinen forvandles til vand. Det er m.a.o. den omvendte proces af den kendte bibelske beretning om Jesus, der forvandlede vand til vin og således reddede bryllupsfesten. Men i dag er det måske naturproduktet vand, der er langt mere dyrebart end kulturproduktet vin?

Handlingen hører til en større billedserie fra 1992, som fik fællestitlen Arvtagerbilleder. Her stiller Kvium spørgsmålet, hvad det vigtigste er, vi som mennesker arver eller lærer af historien? Da han søgte efter svar på dette spørgsmål opstod „nogle grundbilleder, jeg kan lade gå i arv. De billeder, jeg synes vigtigst at videregive, må findes hinsides de vrede udbrud eller det glade budskab og snarere være spørgsmål end svar. Hvorfor? „

„Du kan ikke fortælle noget, hvis du maler verden præcis som den ser ud. Tager du det hele med, kan tilskueren ikke få øje på noget.“

Skønt Kvium maler figurativt og fortællende og gerne vedkender sig arven fra ældre malere som Velasques, Goya og Rembrandt, er det samtidig en billedverden med barokke, surrelle overtoner, han præsenterer os for. En forvrænget verden, som spejlkabinetets sære udgaver af den kendte virkelighed. Selv kalder han sine billeder for *sandhedsbilleder*, - det er billeder, der foruroliger, fordi han selv er foruroliget over det, han oplever omkring sig. For hvad fører forureningen af naturen, og menneskets indgriben og „forbedringer“ i form af genmanipulation med sig på længere sigt? Tror vi, vi magter rollen som Vorherre?

INDSIGT

Nr. 2-1998

Horsens Kunstmuseum
Carolinelundvej 2
8700 Horsens
Tlf. 75 611311
Fax. 75 613242

Email: kunstmuseum@horsens.dk

Allede afbillede værker tilhører
Horsens Kunstmuseum
Forside illustration. Uden titel.
1996

Udvalgt litteratur om Michael Kvium

P.E. Tøjner, F. Stjernfelt. Billedstorm. København 1989
C. Hagedorn-Olsen. Lucias Øjne. Horsens 1989
A. Kold. KLF. Ishøj 1996
C. Hagedorn-Olsen. Kunsten til Sygdom. Horsens 1992.
C. Hagedorn-Olsen. Kunsten til Sygdom (udstillingskatalog). Horsens 1993.
Månedssbladet Press nr. 88-1993
A.L. Sørensen. Kvium. København . 1995
Mats B. Michael Kvium. København . 1991
M. Kvium, L. Gottlieb. Choros. Tønder 1991.
L. Gottlieb. Michael Kvium. Circus Humanus. Århus 1997
C. Hagedorn-Olsen. Michael Kvium. Fools. Horsens 1998